

RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLES VĒSTNESĪTIS

Nr. 1 (394)
2022. gada
2. janvāris

PAŠREIZĒJĀS PIEAUGUŠO KRISTĪGĀS INICIĀCIJAS KĀRTĪBAI - 50

1972. gada 6. janvārī Dievišķā kulta kongregācija pāvesta Pāvila VI vārdā apstiprināja pieaugušo kristīgās iniciācijas kārtību vai secību ar atbilstošu rituālu. Zīmīgi, ka šis teksts iznācis tieši Kunga parādīšanās svētkos, jo Jēzus atklāšanās tautām cieši saistīta ar Evaņģēlija gaismas nonākšanu pār pieaugušo cilvēku, kas pievērsies kristietībai un lūdz kristīgās iniciācijas sakramentus: kristību, iestiprināšanu un Euharistiju.

„Pateicoties kristīgās iniciācijas sakramentiem, atbrīvoti no tumsības varas (sal. Kol 1:13) un miruši, apbedīti un augšāmcelušie kopā ar Kristu (sal. Rom 6: 4 – 11; Kol 2: 12–13), tie saņem Garu, kas tos dara par Dieva bērniem (sal. 1 Tes 3: 5–7; Apd 8: 14–17), un kopā ar visu Dieva tautu svin Kunga nāves un augšāmcelšanās piemiņu” (Ad gentes, 14).

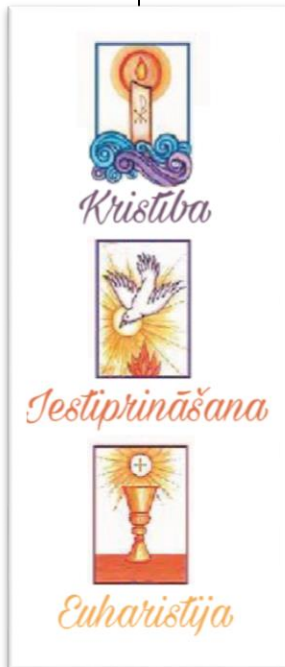
Šī kārtība attiecas uz pieaugušiem, kuri ar Svētā Gara gaismu

uzklausi vēsti par Kristus noslēpumu. Apzinīgi un brīvprātīgi tie meklē dzīvo Dievu un uzsāk ticības un atgriešanās ceļu (no rita ievada).

Šajā kārtībā atrodami rituāli kristības, iestiprināšanas un Euharistijas saņemšanai. Raksturots un skaidrots katehumenāts kā apmācības periods, kurā Baznīcu iepazīst viņas jaunie locekļi kā Mātes Baznīcas bērni.

Jau 1964. gada septembrī liturģiskajai komisijai tika uzticēts izstrādāt pieaugušo katehumenātu, sadalīt to etapos, pārstrādāt arī kristību ceremonijas, kā to nosaka koncila konstitūcija par liturģiju (SC, 64 – 70).

Ar šī rituāla izstrādi mēģināja skaidrāk izpaust ceremoniju nozīmi, lai ticīgie aktīvāk ņemtu dalību pestīšanas noslēpumos; iestrādāt katehumenāta liturģijā tradicionālos elementus, lai nodrošinātu

DIEVKALPOJUMI RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLĒ

Svētdiena, 2. janvāris. II svētdiena pēc Ziemassvētkiem. Jēzus Sirds godināšana. Vissv. Sakramenta adorācija

8.00 Sv. Mise un lūgšana „Svētais Dievs”

11.00 Galvenā Sv. Mise par +Annu un viņas ģimenes mirušajiem

Svētlietu pasvētīšana

15.00 Sv. Mise (bērniem) par draudzi

18.00 Rožukronis

18.30 Sv. Mise par +Irenu Tihomirovu

Pirmdiena, 3. janvāris

8.00 Sv. Mise par Sejānu dzimtu

Otrdiena, 4. janvāris

8.00 Sv. Mise par +Intu un +Māri

Mālniekiem

Trešdiena, 5. janvāris.

8.00 Sv. Mise par atkarīgajiem

16.30-18.30 Grēksūdze

Ceturtdiena, 6. janvāris.

Epifānija – Triju Ķēniņu svētki.

Obligāti svinama diena.

8.00 Sv. Mise pateicībā sv. Garam par žēlastībām un lūgšana „Svētais Dievs”

11.00 Galvenā Sv. Mise par draudzi

18.00 Vesperes

18.30 Sv. Mise par Veltas veselību

Šodien krīta, vīraka un cēlmetālu pasvētīšana

Piektdiena, 7. janvāris.

8.00 Sv. Mise par Allu un Mihailu

Litvinoviem; Jēzus Sirds dievkalpojums

Sestdiena, 8. janvāris.

8.00 Sv. Mise par +Leontīni Fjodorovu

Svētdiena, 9. janvāris.

III svētdiena pēc Ziemassvētkiem

Kunga kristīšana. Svētki.

8.00 Sv. Mise un lūgšana „Svētais Dievs”

11.00 Galvenā Sv. Mise par +Leonginu un +Juri un +Honoratu

15.00 Sv. Mise par draudzi

18.00 Vesperes

18.30 Sv. Mise par Zbignevu Tamanu

Pirmdiena, 10. janvāris.

8.00 Sv. Mise par Ronaldu Daniela veselību

Otrdiena, 11. janvāris.

8.00 Sv. Mise par +Frančesku

Trešdiena, 12. janvāris.

8.00 Sv. Mise par Gunāru

16.30-18.30 Grēksūdze

Ceturtdiena, 13. janvāris.

8.00 Sv. Mise par Vinetas nodomu

Piektdiena, 14. janvāris.

8.00 Sv. Mise par +Aigaru

Jēzus Sirds litānija

Sestdiena, 15. janvāris.

8.00 Sv. Mise par +Hildu Lir

11.00 Sv. Mise Aglonas Dievmātes godam

18.00 Sv. Mise - Dziedināšanas

dievkalpojums

Svētdiena, 16. janvāris.

Parastā liturģiskā laikposma 2. svētdiena

8.00 Sv. Mise un lūgšana „Svētais Dievs”

11.00 Galvenā Sv. Mise par Voldemāru Gavaru

15.00 Sv. Mise (bērniem) par draudzi

18.00 Vesperes

18.30 Sv. Mise par +Jāzepu Reinieku

KOPIĢĀ CEĻA PIEREDZE**Svētdien 23. janvārī****pēc sv. Mises****plkst. 11 līdz 13:00***** * *****Pieaugušo kristīgās
iniciācijas ritam - 50**

(turpinājums)

saikni starp veco un jauno; norādīt uz dziļo ceremonijās pausto Dieva darbības saikni ar katehumēna garīgo virzību uz kristību; novērst jebko tradicionālās ceremonijās nesaskanīgo ar pašreizējo domāšanu un situāciju. Bīskapu konferencēm dota iespēja pieskaņot šīs ceremonijas vietējai mentalitātei, īpaši misiju teritorijās (sal. SC, 65).

Komisija izvērtēja dažādus liturģiskos avotus (Romas liturģiju, citas Rietumu liturģijas, Austrumu liturģijas), iepazīnās pat ar ceremonijām nekatoļu reliģiskajā praksē, sadarbojās ar vairākiem katehumenātu centriem.

1968. gada oktobrī komisija izskatīja ziņojumus, izvirzīja jaunus ieteikumus tā, ka 1969. gada novembrī jau tika izstrādāts rituāls kā eksperiments, līdz kamēr tas ticis oficiāli pāvesta apstiprināts pirms 50 gadiem.

Vēsture liecina, ka jau no apustuļu laikiem pirms kristības notika gatavošanās galvenokārt ar sludināšanu

par ticību un kristību, kā Jēzus norādījis (sal. Mt 28: 19 – 20).

Sv. Justīns 2. gadsimtā norāda, ka kristība piešķirama tikai pēc pienācīgas sagatavošanās. Par katehumenāta liturģisko struktūru 3. – 5. gadsimtā liecina Baznīcas tēvi – sv. Augustīns, sv. Kirils no Jeruzalemes, Teodors no Mopsuetijas, Baznīcas kārtības apkopojums „Apustuliskā Tradīcija”, liturģiskie teksti, īpaši ar Gelāzija vārdu.

Tajā laikā uz kristību gatavojās divos etapos: ar uzņemšanu katehumenātā ilgāka laika ietvaros un tad tieši ar gavēņa laiku, kad notika morāla, doktrināla un sakramentāla formācija līdz ar eksorcismiem – ļaunā gara padzīšanas ritmiem.

Pieaugušo kristību skaits samazinājās 6. gadsimtā un katehumenāts zaudēja savu nozīmi, senās liturģiskās ceremonijas sagrupējās ap Kristības sakramentu.

Tridentes koncila laikā 16. gadsimtā atbalstu neguva kardināla Sartori ieteikumus atjaunot rituālā seno izjautāšanas prasību, - īpaši misiju teritorijās. Pāvila V 1614. gada rituālā tieši kristība ietvēra visas senās ceremonijas.

Katehumenāta atjaunošanu rosina pieaugušo kristību skaita pieaugums, sprotot, ka reliģiskai apmācībai

Rīgas Svētā Jēkaba katedrāles pastorālās komandas kontaktinformācija

Sv. Jēkaba katedrāle: tālr. 67326419

Diakons Gunārs Konstantinovs:

tālr. 67326419, mob. 29654800

jekaba.katedrale@tvnet.lv

Pastorālo vajadzību koordinatore –
Andžela mob. 26156406

Pr. Pauls Kļaviņš, administrators:

harisime@inbox.lv; mob. 27001445

jāizvērsas tā, ka 1962. gadā Ritu kongregācija jau pielāva Pieaugušo kristības kārtību sadalīt sešos ceremoniju etapos. Turpmāk tās nācās papildināt, lai atbilstošu vērtību atgūtu visa katehumenāta struktūra un tās atsevišķās ceremonijas. Tāds ir šīs kārtības nolūks pieaugušo iniciācijai kristīgajā dzīvē.

Šī kārtība stāda priekšā ceļu, kurā Baznīca pieņem tos, kas vēlas kļūt par kristiešiem, un tos virza pa iniciācijas ceļu, kuru tradicionāli sauc par „katehumenātu.” Kad kāds pieaugušais lūdz kristību, kad kristiešu saimē tam jāgūst atbalsts ar katehēzes apmācību, bet arī ar līdzdalību kopienas dzīvē un evaņģēlisko tikumu praksē. Šajā laikā cilvēks sadarbojas ar Dieva žēlastību cilvēciskā un garīgā izaugsmē, piedzīvojot vairākus etapus.

1) *Katehumenāts.*

Pēc sākotnējās evaņģēlizācijas kristības kandidāts tiek pieņemts kristiešu vidū ar ceremoniju, kas dara to par katehumentu: ar krustu apzīmēts, tas kļūst par Baznīcas locekli un turpmāk ņems dalību savas draudzes lūgšanās, saņems reliģisko un garīgo formāciju, pakāpeniski gūs pieredzi par kristīgu dzīves veidu. Šajā etapā katehumentu uztur svētības un aizlūgumi, lai viņš labāk iedziļinātos ticībā un audzinātu savu kristīgo sirdsapziņu.

Parasti šis etaps aizsākas ar gavēņa laiku un lai gatavotos pilnīgi ņemt dalību Lieldienu svētkos ar kristības, iestiprināšanas un Euharistijas saņemšanu. Tieši gavēņa laikā katehumentu un jau nokristītie cenšas mainīties un šķīstīties, lai atbilstošāk

satiktu Jēzu sakramentos. Gavēņa laikā notiek arī katehumentu garīgā stāvokļa izvērtēšana „skrutīnijos”, lai varētu atpazīt sirds pārveidošanu, un atbrīvošanu no ļaunā paša Dieva darbību, kas dara atvērtākus sakramentu žēlastībai.

2) *Mistagoģijas periods.*

Pēc kristības neofītam joprojām vajadzīgs savas draudzes atbalsts, lai labāk saprastu saņemtās dāvanas un ar tām sadarbotos. Mistagoģija ir ievadīšana sakramentu noslēpumos.

Apstiprinātais rituāls norāda iniciācijas sakramentu nolūku un piedāvā visas ceremonijas iniciācijas laikā. Rituāls ņem vērā atsevišķus gadījumus, kad parastā sagatavošanās nevar notikt, piemēram, nāves briesmās, pie pārceļšanās dzīvot citur vai draudzes savdabības dēļ. Šajās reizēs bīskaps var pārkārtot iniciācijas struktūru katrā konkrētām iespējām.

Kad bērns var saņemt katehēzes apmācību, tad spēj personīgi lūgt kristību, nebūdamas pieaudzis. Šī ir pirmā reize, kad Baznīca oficiāli atzīst šādu situāciju, jo bērniem ir jauns statuss sabiedrībā, kura ņem vērā bērna personīgo gājumu, vēl esošo atkarību no ģimenes un reizē piederību kādai sociālai grupai.

Uzmanība pievērsta pieaugušiem, kuri bērnībā tika kristīti, taču nesaņēma nekādu reliģisku audzināšanu. Rituāls ņem vērā šādas ļoti izplatītas situācijas un piedāvā arī tiem kristīgu iniciāciju.

Rituāla pielikumā atrodama koncila noteiktā (SC, n. 69) kārtība, ar kādu jau derīgi nokristītie nonāk pilnā Baznīcas kopībā.

Kopumā pausta būtiska saikne starp Dieva sākotnējo cilvēka aicinājumu uz ticību un cilvēka brīvo atbildi. Šos abus aspektus pauž katra ceremonija, izceļot Dieva žēlastības pirmo darbību un cilvēka sadarbību ar šo žēlastību (sal. SC, 10 – 11). Tāpēc sagatavošanās etapi uz kristību ir saistīti nevis ar konkrēto katehēzes satura apgūšanu, bet ar katehūmena garīgo ceļu, kas ir dažāds atkarībā no Dieva žēlastības, viņa brīvprātīgās līdzdalības, Baznīcas darbības, kā arī laika un vietas apstākļiem. Katehūmena periods rituāli tiek svētdarīts ar intervāliem (SC, 64), kuri aptver Gavēņa un Lieldienu laikus. Šie rituāli domāti tiem, kuri jau sākuši atgriešanos pie Dieva un mainīšanos. Pirms liturģiskās pieredzes tiem jau jābūt aicinātiem uz ticību un dzīves maiņu. Pat ja tas ir tikai atgriešanās sākums, pietiek, ka viņš vai viņa jau saprot savu attālināšanos no grēka un ienākšanu Dieva noslēpumā, ciešās personīgās attiecībās ar viņu Kristū (sal. Ad gentes, 13).

Tāpat pirms katehūmena jānotiek Evaņģēlija sludināšanai, lai Baznīca dzīvinātu savus bērnus un redzami būtu garīgi auglīga kā garīgā Māte. Tas attiecas gan uz tiem, kas vēl nav iepazinuši Kristus Evaņģēliju, gan tiem, kas zaudējuši saskarsmi ar Baznīcu. Bīskapiem uzticēta atbildība attīstīt katehūmenātu Baznīcas misijā.

Kristīgo iniciāciju vieno kristības, iestiprināšanas un Euharistijas sakramenti. Rituāls pieļauj pieaugušajam pieņemt visus šos trīs

sakramentus kopā. Pieaugušais gatavojas uz kristību saiknē ar draudzi, kurai pieder un kurā arī līdzatbild par katehūmenu. Šis rituāls nav domāts automātiskai ieviešanai draudzēs, jo to jāpieskaņo vietējai tradīcijai, kultūrai, cilvēku domāšanai un konkrētiem apstākļiem. Tomēr tā publicēšana pirms 50 gadiem norāda uz Baznīcu, kas vēlas būt atvērta, lai uzņemtu tos, kas pie viņas vērsas Dieva meklēšanā. Katehūmenāts vispirms domāts kristiešu svētumam un patiesai ticības dzīvei individuāli un draudzē. Baznīca šādi atzīst, ka viss nāk no Dieva un kristīgās iniciācijas centrā liekami sakramentālie rīti, caur kuriem Dievs izplata savu žēlastību tiem, kurus vēlas pagodināt kā savus bērnus.

(turpinājums sekos)

Kopā ar Dievu ceļā

(turpinājums)

Svētais Gars bieži darbojas caur cilvēkiem. Tas notika tad, kad Jeruzalemes kopienā izcēlās diskusija par ikdienas labumu sadali atraitņu vidū (sal. Apd 6: 1-7). Vienotība tiek atjaunota, pateicoties apustuļu iesaistei, kuri lūdz kopienu ievēlēt septiņus vīrus, kas ir „pilni Sv. Gara” (Apd 6: 3; sal. 6: 5), un nozīmē šos septiņus kalpot pie galda.

Kritisks brīdis iestājas arī Antiohijas kopienā, kuru veidoja kristieši, kuri kādreiz bija jūdi vai pagāni. Vairāki kristieši, kas nāca no jūdaisma, uzstāja, lai kristieši tiktu apgraižīti un ievērotu Mozus likumu. Par to Lūkass raksta: „Apustuļi un vecākie sapulcējās izskatīt šo lietu” (Apd 15: 6). Pēc daudzām debatēm viņi pienāca pie vienošanās, kuru izteica svinīgos vārdus: „Sv. Garam un mums patīcis...” (Apd 15: 28). Šeit skaidri redzams, kā Gars darbojas caur Baznīcas „kalpiem.”

Nevar būt īsts konflikts starp abiem Gara darbošanās veidiem: tiešo, vairāk neparedzēto, harizmātisko un vairāk pastāvīgu un institucionālu veidu. Abi nāk no tā paša Gara. Gadījumos, kur cilvēku vājības izraisa saspīlējumus un konfliktus, ar Sv. Gara palīdzību jāizšķir kompetentā autoritāte (sal. 1 Kor 14: 37) un kopīgā ceļa turpmākais virziens.

Baznīcai ir kalpojumu struktūra, kuras daļa ir dievišķi iestādīta. Galvenokārt tie ir bīskapi, priesteri un diakoni. Pastāv arī citi kalpojumi. Antiohijas kopienā izceļas divas atšķirīgas lomas: pravieši, kuri izšķir un pasludina Dieva ceļus; un doktori, tas ir, skolotāji, kuri pienācīgi izpēta un izskaidro ticību. Praviešos var saskatīt harizmātiska gara, bet doktoros institucionālo pieskaņu, tomēr abos gadījumos to pašu paklausību Dieva Garam.

Dieva Gars vada Baznīcu: no vienas puses, viņš tieši mudina ticīgos darboties, atklājot jaunus veidus, kā sludināt Evaņģēliju; no otras puses, Dieva Gars dara ticīgo darbu autentiskāku caur Baznīcas oficiālu iesaistīšanos, kā to dara Barnaba (sal. Ap.d. 11:23-24).

Pāvils māca, ka Dievs Baznīcā iestādījis hierarhiju (sal. 1 Kor 12: 28): vispirms nāk „apustulī”, tad „pravieši”, tad „skolotāji.” Šie trīs amati ir svarīgi Dieva Vārda tālāknodešanā.

Apustulis brīdina, ka dāvanas tiek dažādi dalītas: ne katram ir šī vai tā harizma (sal. 1 Kor 12: 29 – 30). Katram ir sava harizma (sal. 1 Kor 7: 7) un katram tā jāpieņem ar pateicību un arī nesavtīgi

jāpielieto kopienas labā. Censties pēc kopības mudina mīlestība, kas ir „vislabākais veids” un vislielākā dāvana (sal. 1 Kor 13: 13), bez kuras harizmas zaudē visu savu vērtību (sal. 1 Kor 13: 1 – 3).

Harizmas, tāpat, ir Sv. Gara dotas žēlastības, lai ticīgos sagatavotu veicināt kopīgo Baznīcas labumu, kas tik svarīgs kopīgā – sinodālā – ceļa gaitā. Harizmu daudzums atbilst kalpošanas veidu daudzumam. Kalpošanas veidi var būt laicīgas vai nemainīgas, privātas vai publiskas. Ordinētās kalpošanas ir bīskapiem, priesteriem un diakoniem. Tās ir nemainīgas un publiski atzītas. Laju kalpošanas izriet no Kristības un Iestiprināšanas. Tās var gūt oficiālu vai tikai *de facto* atzīšanu no Baznīcas caur bīskapu.

Laju kalpošanas, kas iestādītas ar liturģisku ritu, ir lektorāts un akolīts. Tad ir arī ārkārtējie Sv. Komūnijas dalītāji un atbildīgie par aktivitātēm Baznīcā, sākot ar pastorāliem padomdevējiem, katehētiem, ticības mācības pasniedzējiem skolās utt. Jaunā derība, Sv. Pāvils un Vatikāna II koncils (Lumen gentium, 12) norāda, ka nav it kā jānostāda pretī Baznīcas „harizmātiskais” modelis un „institucionālais” modelis. Nedrīkst būt opozīcijas starp harizmu un institūciju. Ganītājiem ir pienākums izšķirt harizmu autentiskumu, regulēt to pielietojumu kopības un kopīgā ceļa labā. Tas jā dara pazemīgā paklausībā Garam, mīlestībā uz Baznīcas labumu, uzticībā visaugstākajam likumam, kas ir dvēseļu pestīšana.

(turpinājums sekos)

Kopīgā ceļa pieredze katedrālē

Svētdien, 12. decembrī Dieva Tautai katedrālē bija iespēja apdomāt par savu piederību draudzei un tās nozīmi. Kopība individuālā un liturģiskā lūgšanā notiek pateicoties ticībai Dievam, ģimenes saiknēm ar šo dievnamu, kalpošanas daudzveidībai un Dieva tuvības meklēšanai. Liela nozīme lūgšanas nodomiem: par savu saimi un dzimtu, par visiem. Draudzē saņemti sakramenti kā palīdzība ceļā uz Dieva Valstību, pie Dieva. Tā kļuvusi par piederības un lūgšanas vietu. Ja arī svarīgākās ir attiecības ar Dievu, tomēr atzīstama tukšuma sajūta, pietrūkst draudzes kā tuvākās kopienas pieredze. Vairāk formāla piederība un noderētu atrast atbildes uz saviem jautājumiem.

Svētdien, 19. decembrī ieklausīšanās un dalīšanās notika par tēmu: kas tiek gaidīts no draudzes un kāds kalpojums pietrūkst draudzē? Dažkārt nav zināšanu par kalpojumu iespējām un piedāvājumiem draudzē. Pietrūkst pasākumu bērniem un jauniešiem, trūkst mīlestības kā svētceļojumā, un sadraudzības. Daudzi nepazīst viens otru, nav izzinājuši citu vajadzības. Trūkst aizlūgšanas un saietu pēc dievkalpojumiem, lai nostiprinātos interese vienam par otru. Jāapzina vientuļie cilvēki un jāveicina tuvība. Jāorganizē lūgšanu grupas, priestera lekcijas par kādu tēmu, piemēram, par grēku sūdzēšanu. Jāiesaistās Marijas Leģionā, kurā trūkst cilvēku. Jāveicina sadraudzība un saskarsme ar tikšanās reizēm, ar filmām, ar plašāku garīgās mūzikas programmu. Daudz kas tomēr atkarīgs no pašu iesaistīšanās, no aktīvas ieinteresētības.

Daudzi pandēmijas dēļ ilgi nav bijuši dievnamā un nav saņēmuši Sakramentus. Reizēm tiem tomēr pastiprinās ilgas pēc dievkalpojumiem, pietrūkst tās svinīgās, apgarotās noskaņas, kuru var just svētajā Misē, pietrūkst ērģeļu mūzikas un dziedājumu. Katoļu Baznīca ir palīdzējusi grūtā brīdī, un to nav vēlmes aizmirst, kaut vai atbalstot sirmo katedrāli ar naudas ziedojumu, jo elektrības un gāzes rēķini tiešām ir augsti. Ja arī sākotnēji varēja būt negatīva noskaņa pret Baznīcu, kopš saskarsmes ar to ir bijusi vilkme.

Gadiem ilgi var šai vilkmei pretoties, līdz tā gūst pārsvaru, satiekot kristieti kā liecinieku par kopīgo ceļu. Pēc katras svētās Mises sajūtam milzīgs enerģijas pieplūdums. Likās, ka cilvēku piepilda mīlestība uz visu pasauli un dedzīga vēlme darīt labu visiem cilvēkiem, tad arī kļuva iespējams piedot visiem, kas sliktu darījuši un patiešām izjust vēlmi arī šos cilvēkus mīlēt un darīt viņiem labu. Tomēr, ar laiku šī sajūta sāk mazināties, īpaši, kad ierobežota līdzdalība liturģijā, rituālu izpildē un dziedājumos, kas noved līdz ekstāzei, sniedz pārdzīvojuma sajūtu. Īpaši patīk Rožukronis, Vesperes un Jēzus Sirds dievkalpojuma dziedājums "Jēzus Sirds, Tev zvēru to, uzticību mūžīgo." Šajos dziedājumos ir spēcīga enerģija, kuru var izjust gluži fiziski, tāpēc nav pat šaubu par Svētā Gara klātbūtni.

Dievu var meklēt caur savām sajūtām nevis caur prātu. Dievs, tāpat kā mīlestība, ir kaut kas tāds, kas atrodas ārpus cilvēka saprāta, ir daudz spēcīgāks par to. Mīlestību un Dievu var just caur sirdi, viss pārējais izrādās tukša runāšana. Draudzei jābūt par vietu, kur šo pārdzīvojumu var atrast. Lūdzoties mājās, mežā vai jūras krastā, to nevar dabūt. To var dabūt tikai

dievnamā, kur tas piederas un ir viss nepieciešamais, lai radītu Svētā Gara klātbūtnes izjūtu.

Garīgajā ceļā līdzās atrodas cilvēki, ar kuriem pastāv kontakti ikdienā, vairāk vai mazāk katrs cilvēks. Ne visi no viņiem ir katoļi un kristieši, un nav pārliecības, ka viņus visus vajadzētu padarīt par kristiešiem. Daudzi no viņiem nav tik slikti, ka būtu pelnījuši ellī. Dievs taču nav muļķis un redz sirdis. Labāk lai katrs paliek tajā ticībā, kādā ir audzināts vai kādu pats izvēlējis dzīves laikā. Personīgā pieredze rāda, ka, lai nonāktu pie ilgām pēc Dieva, ir jāpiedzīvo kaut kas ļoti personisks un iracionāls. Ar runāšanu nevienam nevar ticīgu pataisīt, nedz likt kādu iemīlēt. Arī ar grozīšanos acu priekšā nevar. To vai cilvēks nonāk līdz tam, lai sajustu, nosaka kaut kas ārpus cilvēkiem, proti, tieši Dievs un neviens cits.

Draudzē var arī nemeklēt attiecības ar cilvēkiem. Cilvēki, viņu skatieni un uzmanība dievnamā, pat ja tā ir tikai šķietamība, var arī traucēt. Socializācijas nozīme laika gaitā var zaudēt vērtību, arvien biežāk pašam meklējot vientulību. Pie Jēzus var meklēt garīgu stiprinājumu un aizsardzību. Lai varētu ar mierīgu sirdsapziņu pievienoties katoļu draudzei, kāds atteicies no dalības ateistiskā organizācijā, arī pārtraucis sūtīt savus dzejoļus ezoteriķu žurnālam "Zintnieks." Tas bijis Dievam atdotais upuris. Aizsāktais garīgais ceļš varbūt kādam beigsies ar "došanos kalnos" kā to darīja viduslaiku vientuļnieks, citam ar vēl lielāku tuvošanos citiem cilvēkiem kopīgā ceļā.

Lūdzam atbalstīt katedrāli

ar ziedojumu

pie dievnama apmeklēšanas vai

ar bankas pārskaitījumu

Rīgas Svētā Jēkaba

Romas katoļu draudze

Reģ Nr. 90000106696

UNLALV2X

SEB bankas konta nr.

LV84UNLA0002000701505

Ziedot

iespējams

ar bankas karti

katedrāles

priekšstelpā

* * *

Lielākā dāvana

dzīvajiem un mirušajiem

Jēzus Kristus Upuris –

sv. Mise par dzīvajiem un mirušajiem – konkrētos nodomos ir lielākā dāvana, aizlūgums un atbalsts cilvēku vajadzībās.

Pieteikt šos nodomos var sakristejā vai pie dežurantes.

Redakcijas adrese:

M. Pils 2, Rīga, LV-1050

Tālr.: 28882358

E-pasts: vestnesitis@gmail.com

Vēstnesīša numuri pieejami:

Redkolēģija:

Atbildīgais: pr. Pauls

Datorsalikums: pr. Pauls

Metiens: 450 eks.

vestnesitis.wordpress.com